

شماره ۰۶۴ - ۰۰۱

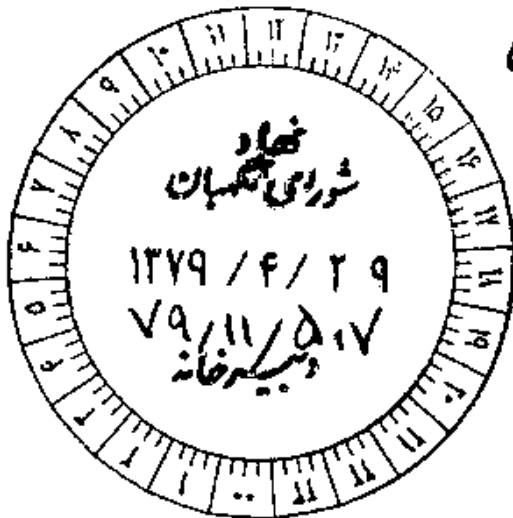
تاریخ ۱۳۷۹ / ۴ / ۲۹

پیوست دلبر

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بیتاری

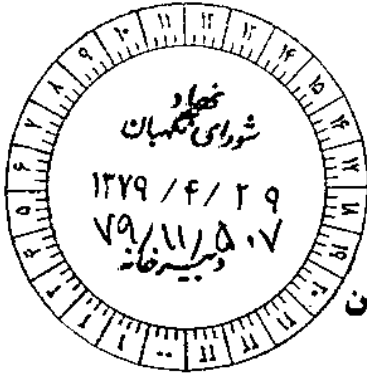

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۰۴۰۱/۴۳۹۰۱ مورخ ۱۳۷۸/۸/۱۲ دولت
در خصوص موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت
جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان که در جلسه علنی روز
یکشنبه مورخ ۱۳۷۹/۴/۲۶ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده
است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت بررسی و
اظهاری نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی

بِسْمِ اللَّهِ

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان مشتمل بر یک مقدمه و (۱۴) ماده و یک پروتکل به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان که از این پس طرفهای متعاقد نامیده می شوند، با علاقه مندی به تحکیم همکاری اقتصادی در راستای منافع هر دو کشور، با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تصدیق لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف:

از نظر این موافقتنامه اصطلاحات ذیل دارای معانی مندرج در زیر خواهد بود:

۱ - اصطلاح "سرمایه گذاری" عبارت از هر نوع مال یا دارائی و به ویژه موارد زیر

تعلیه

است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و برابر قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها.
ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.
پ - حق نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی باشد.
ت - حقوق مالکیت صنعتی و معنوی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های کاربردی، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم تجاری و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حق اکتشاف، استخراج و بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲ - اصطلاح سرمایه گذار از نظر هر طرف متعاقد عبارت از اشخاص زیر است که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری می‌کنند:

الف - اشخاص حقیقی که برابر قوانین همان طرف متعاقد، اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد دیگر را دارا نباشند.

ب - اشخاص حقوقی هر طرف متعاقد که برابر قوانین همان طرف متعاقد تشکیل و تأسیس شده و مقر و فعالیت اقتصادی حقیقی آنها در قلمرو همان طرف متعاقد قرار داشته باشد.

۳ - اصطلاح "عواید" به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، حق الامتیاز و کارمزد.

۴ - اصطلاح "قلمرو" به معنی قلمرو تحت حاکمیت یا صلاحیت هر طرف متعاقد است و شامل مناطق دریائی مربوط به آنها نیز می‌شود.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری:

۱ - هر طرف متعاقد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اتباع خود جهت سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر خواهد نمود.

بسم الله

۲ - هر طرف متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اتباع طرف متعاقد دیگر جهت سرمایه گذاری در قلمرو خود خواهد نمود.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاریها:

۱ - هر طرف متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲ - هر طرف متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری کلیه مجوزهای راکه برابر قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری:

۱ - سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد دیگر و رفتار منصفانه ای برخوردار خواهند بود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد.

۲ - چنانچه هر طرف متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه ای مشابه و یا یک موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه گذار ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - مقررات مساعدتر:

قطع نظر از مقررات تعیین شده در این موافقتنامه، مقررات مساعدتری که میان هر طرف متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد قابل

تعلیه

اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت:

- ۱ - سرمایه گذارهای سرمایه گذاران هر طرف متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر مورد سلب مالکیت، ملی کردن یا تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت مگر اینکه اقدامات مزبور به خاطر یک هدف عمومی، برابر فرایند قانونی، به روشی غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع و مؤثر خسارت انجام پذیرد.
- ۲ - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش بازار سرمایه گذاری بلافاصله قبل از آنکه عمل سلب مالکیت، ملی کردن یا مصادره انجام پذیرفته یا به اطلاع عموم برسد، باشد.

ماده ۷ - زیانها:

سرمایه گذاران هر طرف متعاقد که سرمایه گذارهای آنها به علت هرگونه درگیری مسلحانه، انقلاب یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود از رفتاری برخوردار خواهند شد که نامساعدتر از رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نباشد.

ماده ۸ - برگشت سرمایه و انتقال:

۱ - هر طرف متعاقد با حسن نیت اجازه خواهد داد تمامی انتقالات مربوط به سرمایه گذارهای موضوع این موافقتنامه به صورت آزاد و بدون تأخیر غیرموجه انجام گردد. این انتقالات موارد زیر را شامل می شوند:

الف - عواید؛

ب - مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمامی یا بخشی از یک سرمایه گذاری؛

پ - حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری؛

ت - مبالغ پرداخت شده برابر مواد (۶) و (۷) این موافقتنامه؛

تعلیه

ث - اقساط وامهای مربوط به یک سرمایه گذاری خاص؛
ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط اتباع یک طرف متعاقد که پروانه کار مرتبط با یک سرمایه گذاری را در قلمرو طرف متعاقد دیگر اخذ نموده اند؛
چ - پرداختهای ناشی از حل و فصل اختلافات موضوع ماده (۱۱) این موافقتنامه.
۲ - جز در صورتی که با سرمایه گذار به نحو دیگری توافق شود انتقالات سریعاً و بدون هیچگونه تأخیر غیرموجه به ارزش قابل تبدیل و به نرخ رسمی زمان انتقال صورت خواهد پذیرفت.

ماده ۹ - جانشینی:

هرگاه یک طرف متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط وی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

الف - جانشین مزبور به وسیله طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.
ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته نخواهد بود.

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر برابر ماده (۱۱) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات:

هر طرف متعاقد رعایت تعهداتی را که در رابطه با سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است تضمین می نماید.

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر:

۱ - چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار

تعلیه

طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲ - چنانچه طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند اختلاف می‌تواند حسب درخواست سرمایه‌گذار ارجاع شود به :

الف - دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر؛ و یا با رعایت قوانین و مقررات مربوطه به :

ب - یک هیأت داور و ویژه سه نفره که به روش ذیل تشکیل شده باشد :

طرف اختلافی که بخواهد اختلاف را به داور ارجاع کند باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری، داور منتخب خود را معرفی نماید. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین دریافت اطلاعیه یاد شده نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند. چنانچه هر طرف ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت یاد شده در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرفها می‌تواند از رئیس دیوان داور بین‌المللی اتاق تجارت بین‌الملل بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۳ - داور باید براساس مقررات داور کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) انجام پذیرد.

۴ - هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر اقامه شود تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق دو طرف نمی‌تواند به داور ارجاع شود و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داور نخواهد بود.

۵ - هر اختلافی که به داور ارجاع شود از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. مع هذا مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم‌له حکم داور برای

تعلیه

اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۶ - تصمیمات دیوان برای طرفهای اختلاف قطعی و لازم الاجراء می باشد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد:

۱ - کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم حل اختلاف طی شش ماه از تاریخ درخواست مشاوره، هر طرف متعاقد می تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر موضوع را به یک هیأت داور سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داور هر طرف متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر طرف متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت یاد شده در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان داورى با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲ - در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه یاد شده معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳ - هیأت داورى با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده اند آیین و محل داورى را تعیین خواهد نمود.

تعلی

۴ - تصمیمات هیأت داورى برای طرفهای متعاقد الزام آور است.

ماده ۱۳ - لازم الاجراء شدن:

این موافقتنامه سی (۳۰) روز پس از آخرین تاریخی که در آن هر یک از طرفهای متعاقد انجام کلیه الزامات قانونی داخلی خود را جهت لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به طور کتبی از طریق مجاری سیاسی به طرف دیگر اعلام نماید به مورد اجراء گذارده خواهد شد.

ماده ۱۴ - مدت و فسخ:

۱ - این موافقتنامه از تاریخ لازم الاجراء شدن به مدت ده (۱۰) سال به مورد اجراء گذارده خواهد شد. پس از انقضای مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد شش (۶) ماه قبل قصد خود مبنی بر خاتمه این موافقتنامه را به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

۲ - نسبت به سرمایه گذاریهای انجام شده یا تحصیل شده قبل از تاریخ انقضای اعتبار این موافقتنامه مفاد تمامی دیگر مواد این موافقتنامه برای یک دوره اضافه ده ساله از تاریخ انقضای اعتبار نافذ خواهد بود.

در تأیید مراتب بالا امضاء کنندگان زیر با اختیار کامل از طرف دولتهای متبوع خود این موافقتنامه را امضاء کرده اند.

این موافقتنامه در دو نسخه در تهران به تاریخ ۱۰ مهر ۱۳۷۷ برابر با ۲ اکتبر ۱۹۹۸ به زبانهای فارسی، لهستانی و انگلیسی منعقد گردید و هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر موافقتنامه متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف
دولت جمهوری لهستان

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

تعلانی

پروتکل

همزمان با امضای موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان، طرفهای متعاقد در مورد مقررات زیر نیز که جزء لاینفک موافقتنامه تلقی خواهد شد، توافق نمودند:

در مورد جمهوری اسلامی ایران، این موافقتنامه فقط در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی که توسط مقامهای صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران به تصویب رسیده باشد اعمال خواهد شد. مقام صلاحیتدار در جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است.

در مورد جمهوری لهستان این موافقتنامه در مورد همه سرمایه‌گذاری‌هایی که توسط سرمایه‌گذاران جمهوری اسلامی ایران در قلمرو جمهوری لهستان بر طبق قوانین مربوط به سرمایه‌گذاری جمهوری لهستان و آیین‌نامه‌های اجرائی آن با قوانین و مقررات جانشین آنها انجام شود، اعمال خواهد شد.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری لهستان	دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و چهارده ماده و یک پروتکل در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و ششم تیرماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی